

دفاع از کردستان، دفاع از آزادی است

مردم مبارز و آزادیخواه ایران! نیروهای رزمنده و انقلابی!

رژیم جمهوری اسلامی همزمان با تشدید اختلافات درونی خود، در جهت تحکیم سلطه‌ی بلامنازع استبدادی‌اش بار دیگر حمله به کردستان - مهد مبارزه‌ی دموکراتیک ایران - را در سطح وسیع و گسترده آغاز نموده است. این یورش جدید که از اواسط خرداد ماه آغاز شده است مناطق وسیعی از کردستان را در برمیگیرد، که میتوان فهرست وار به این موارد اشاره کرد:

■ **مهاباد:** هجوم گسترده به منطقه‌ی "شارویران" پس از چند هفته جنگ مداوم در این منطقه قوای دولتی صدها کشته و زخمی بجای گذاشتند و ۳ فروند هلی کوپتر از دست دادند. در این عملیات که نموده های مسلح دوشادوش پیشمرگان شرکت داشتند فرمانده عملیات سیاه پاسدار آذربایجان غریبی کشته شد. جنگ در این مناطق گماکان ادامه دارد و چندین روستا توسط نیروهای نظامی رژیم به آتش کشیده شده‌اند و مردم این مناطق آواره گشته‌اند.

■ **بانس:** ستونی که به قصد "پاکسازی" عازم "بوین" شده بود در کمین پیشمرگان ضربات سختی متحمل می شود. در پی حمله‌ی پیشمرگان حزب دموکرات به پایگاه "تالتوون" و تصرف موقت آن و انهدام قسمت زیادی از مهمات موجود در این محل و نیز کشتن قریب ۳۵ تن از قوای مسلح دولتی، ارتش و پاسداران به روستای "سه را" حمله کردند اما با تحمل تلفاتی به عقب نشستند. در این نبرد یک هلی کوپتر منهدم شد.

بدین سان رژیم بدستال هجوم و تعرض به نیروهای انقلابی کشتار خیابانی و اعدام در زندانها، حمله به کردستان

را نیز آغاز نموده است. این حملات در طول حاکمیت ارتجاعی هر دو جناح، همواره وجود داشته است و علیرغم چار و جنجال و هياهو‌ی که بر سر کسب قدرت سیاسی در هیئت حاکمه در جریان بود، هر دو جناح مسئول مستقیم جنایاتی هستند که در کردستان، دانشگاه و در عرصه‌های گوناگون مبارزه رخ داده است.

هموطنان مبارز!

اکنون که خلق کرد در آستانه‌ی سومین هجوم سراسری رژیم قرار گرفته و اینکه جنگال ارتجاع مردم بیشتر گلولی تمامی مردم ایران را می فشارد، دفاع از جنبش کردستان، دفاع از اعتراضات خفه شده و فریادهای فروخورده‌ی خود شما است. فراموش نکنیم آنچه را که شما اکنون در آینده می بینید خلق کرد دو سال پیش در خست خام می دید و فریادی را که اکنون سر میدهد خلق کرد پس از نوزده خونین سندیج (اسفند ۵۷) با صدای رسا اعلام کرده است. بنابراین دفاع از کردستان، دفاع از آزادی و دموکراسی است، دفاع از خلق کرد، دفاع از مردم ستمدیده و زجر کشیده‌ای است که با نبرد جماعه آفرین خود نیروهای سرکوبگری را که اکنون بر روی شما آتش می کشایند، بارها شکست داده و به درماندگی کشانده است.

نیروهای انقلابی و کمونیست!

غم چنانکه در کردستان در زیر فشار سخت و طاقت فرمای رژیم، بدون توجه به مسائل گروهی و سازمانی متحدا به مبارزه در کنار خلق کرد پرداخته‌ام، در سایر نقاط ایران نیز با اتحاد و اتفاق، فشار نیروهای سرکوبگر رژیم و حزب الهی های مسلح را واپس رزمیم و رنگ سیاه ارتجاع را از افق سیاسی ایران برداشتم تا رنگ سرخ انقلاب درخشیدن گیرد.

بیروز باد جهش ملی خلق کرد

هواداران

سازمان وحدت کمونیستی - بوکان

مبتنی بر "صدور انقلاب اسلامی" و "حکومت جهانی مستضعفین" و، در حالیکه ایفا و حتی نشدند این توهمات در اذهان مردم نه تنها خطری متوجه امیر - یا لیسیم نخواهد کرد بلکه بدلیل ایجاد آگاهی کاذب و ایجاد وقفه در روند کسب آگاهی واقعی، بطور مستقیم و بلاواسطه کمک شایانی به تجدید تولید مناسبات سرمایه داری و به تبع آن، تجدید حیات امپریالیسم در ایران خواهد کرد. زیرا که لازم نیست حتما امپریالیسم در هیئت مستشار نظامی یا سرمایه دار فکل کراواتی "وابسته" و یا ظاهر شود. بلکه می تواند ردای اسلامی بیوشد و به جمال فلان آخوند "سرپرست دایره‌ی سیاسی - ایدئولوژیک ارتش" و یا، قیافه‌ی بد ریخت فلان حاجی بازاری سرمایه دار و یا در آید.

بنا بر این و بهر صورت این "مریم باکره"، از این پس در سرمایه‌ی جهانی غسل تعمید خواهد دید. البته این کار نیاز به زمان و فرایندی طولانی دارد که اکنون نقاط عطف آن در شرف تکوین است. و اگر رژیم موفق به ادامه‌ی مسیر حرکت خودشود و موانعی که بر سر راهش قدرت چشم گیری قد علم کرده‌اند موفق به تنفیر جهشت حرکت نباشند، می توان به جرات اظهار کرد که نقطه‌ی نهایی، چنین فرایندی را بیعت "اسلام با شیطان بزرگ" مشخص خواهد کرد!

شاد باش ...

وزنش از وزن و اعتبارش کاسته میگردد!
بهتر حال در شرایط حاضر که جناح "با عقبل ویی سواد" هیئت حاکمه، بر خر مراد سوار شده و افسار اوباشان حزب الهی و ارگانهای سرکوب خاص خود را بدست دارد، و یکباره در پی یک "فرمان" و چندین سخنرانی "تاریخی" امام امت "مخالفتان سیاسی اش را نیز از مواضع قدرت بزیر کشیده است، بتدریج در پی آن است که استبداد - افسار گسیخته‌ای را بر جامعه حاکم گرداند و نهایتا بعنوان یک قدرت سیاسی تام الاختیار و یا دولت منجم تبلور یابد. اما برای تحقق چنین آرزویی، علاوه بر قلع و قمع نیروهای انقلابی و طرد همیالگی های دیروزی و ایجاد "وحدت کلمه" بزور چماق و سر نیزه، ناگزیر از ایجاد روابط حسنه با کشورهای پیشرفته سرمایه داری (امپریالیسم) است. نخستین گامهای دولت "مکتبی" در این مسیر حتی در بحبوحه‌ی جنگ قدرت، زمانیکه متعادل قوا بطور نسبی بین طرفین در گیر برقرار بود، صورت پذیرفت - در این مورد می توان به آزادی گروگانها اشاره کرد - معامله‌ای که در آن دولت چپزوی بدکار شد. اما بهبود نام روابط دولت ایران با دول امپریا - لیستی مشروط است به فرو ریختن توهمات افسانه‌ای رژیم